

Mustafa Dağistanlı: Bu ülkeden öğrenmeyen- den de öğreniyorum

Posted on 20/02/2015

Özgecan Aslan'ın öldürülmesi, benim için, bardağı taşıran son damla değil. Tetis Denizi zaten bu zalimliklerle dolmuştu. Değil, çünkü 'bardak' demekle meseleyi aşırı küçültmüş oluyoruz. Üç nedenden...

Birincisi, bu toplumda tecavüz ve kadın cinayetlerinin hacmini bardağa sığacak kadarmış gibi gösteriyor.

İkincisi, bardak, suyu çağırıştırıyor, yani temiz, arı, duru bir şeyi. Halbuki dolan şey bir lağım çukuru; dolayısıyla taşan şey de bu çukura layık.

Üçüncüsü, Özgecan Aslan'a reva görülen şeyi 'damla' diye nitelemiş oluyoruz. Bu feci olay, aşağılık bir kıyametten başka bir şey değil. Bu ülke zaten tedrici bir kıyamet halinde yaşıyor. Bunun kanıksanmasından, önemsizleştirilmesinden, yok sayılmasından öğreniyorum.

Dün (14 Şubat 2015 Cumartesi) hiçbir gazetenin Özgecan Aslan Kıyameti'ni manşete taşımamış olmasından öğreniyorum.

AKP'nin, hiç olmazsa, kadın seçmenlerinin, bu kıyameti protesto etmek için yapılan yürüyüşte İstiklal Caddesi'ni doldurmamalarından da öğreniyorum.

Gadre uğradığını düşünüp sızlanan insanların başkalarının uğradığı gadre karşı körleşmesinden öğreniyorum.

Maruz kalınan haksızlığın bütün haksızlıkları solda sıfır derekesine düşürmesinden öğreniyorum.

Ah, evet, durumu anlamaya, analiz etmeye çalışalım; bu önemli. Analiz etmenin önemi, öğrenmemi önlemiyor ama. Bir kimyagerin soğukkanlılıkla analiz etmesi, bir lağım çukuru karşısında öğrenmemi nasıl önleyemezse, öyle işte.

Özgecan Aslan'ın tecavüz edilip öldürüldüğünün duyulduğu gün, dün, gördüğüm bir 'gelişme' bu cinayetin neden kıyamet sayılacağını gayet iyi gösteriyordu. Milliyet'te Burcu Karakaş'ın haberinin özeti: 'Batman'da, 2012'de, kuzenlerinin tecavüz ettiği Hasret Daşlı aile meclisi kararıyla boğularak öldürülmüştü. Katil zanlısı amca Garip Daşlı hala bulunamadı. Davanın ilk duruşması olaydan yaklaşık iki yıl sonra yapılabildi. İlk duruşma "Elektrik kesiliyor ve bilgisayarda zabıtlar kayboluyor" gerekçesiyle ertelendi... Üzerinden üç yıl geçen cinayete ilgili davada bir arpa boyu ilerleme sağlanamadı.'

Benim gibi öğrenenlerin gayet iyi bildiği gibi, Özgecan Aslan Kıyameti'ne işte böyle böyle geldik. Yani bu ülkenin sadece yargı sisteminden değil, adalet duygusundan da öğreniyorum. Böbürlenilen o 'Türk aile yapısı'ndan da öğreniyorum, bu katilleri, tecavüzcüleri yetiştiren aile yapısından. Ve bu yapının sadece Türk olmadığını da biliyorum. Bir Türk aile yapısının babası Mersin'de bir kıza tecavüz etmeye kalkıyor. Kız direnince onu öldürüyor. Sonra Türk aile yapısının daha büyük babasına, kendi babasına haber veriyor ve o da katil oğluna yardım ediyor. Ve bunlardan çok olduğunu biliyoruz. Törelerinden ve geleneklerinden de öğreniyorum bu ülkenin.

Kadının ana olunca saygıdeğer sayılmasından öğreniyorum, kadın bedeninden korkulmasından, öğrenilmesinden öğreniyorum. Anaların ayaklarının öpülmesinden öğreniyorum. Cumhurbaşkanı'nın güneş gözlüklerinden de öğreniyorum.

Hayatın en zevkli ve güzel şeylerinden birinin, sevişmenin, saldırıya dönüştürülmesinden

iğreniyorum. Kadını, vücudunu, konuşmasını, gülmesini tabu yapan, aşağılayan bu ülkenin kültüründen iğreniyorum.

Bu ülkenin çirkinlik abidesi şehirlerinden iğreniyorum. TOKİ binalarından da, gecekondulardan da, yaylaya dikilen apartmanlardan da iğreniyorum. Kıyıların otoyol yapılmasından iğreniyorum. Tabiatın talan ve tahrip edilmesinden iğreniyorum. Sigara paketinin, burun silinen mendilin sokağa atılmasından iğreniyorum.

Minibüsten iğreniyorum. Bu milletin kendinden başkası yaşamıyormuş gibi davranmasından iğreniyorum.

Milli duygularından ve hislerinden de iğreniyorum bu ülkenin. Yücelttiği her şeyden iğreniyorum, bir kıymet varsa bile böylelikle içini boşalttıkları ve balon gibi şişirdikleri için iğreniyorum. Zaten yüce her şeyden iğreniyorum.

Dokuzu beş geçe hayatın durmasından ve herkesin esas duruşa geçmesinden de iğreniyorum.

Özellikle son 10 yıldır hoparlörleri sonuna kadar açıp, cırtlak sesleriyle ve üstelik makamı da tutturamadan, adeta bir iktidar ve had bildirme gösterisi olarak çılgık çılgıca ezan okunmasından da iğreniyorum. Son yüz yıldır yapılan camilerin hepsinden iğreniyorum; çok çirkinler. Bütün bu iğrençliklerin AKP'yle başladığının sanılmasından da iğreniyorum.

Büyük, güçlü devlet olma hevesinden ve bu hevesle, Suriye'de olduğu gibi, halt karıştırılmasından, kan dökülmesinden de iğreniyorum. Bu ülkenin bütün kurumlarından iğreniyorum.

Her tür iktidardan iğreniyorum. Gündelik hayatta, işyerinde küçük iktidarsız birimler ve ilişkiler kurulamamasından ve üstelik bu bile becerilemezken iktidardan şikayet

edilmesinden, dahası, iktidar düzeneğinin beslenip yeniden üretilmesinden öğreniyorum.

Rekabetin kutsal ve geliştirici bir şey sayılmasından öğreniyorum.

Ayakkabı kutularına kadar sinmiş açgözlülüğten öğreniyorum.

Beraber bir iş kotarılamamasından öğreniyorum. 'Kolektiflik' kisvesi altında kalitesizlik üretilmesinden, buna razı olunmasından da öğreniyorum.

Mağdurların iktidar olunca mağrur olmasından, sadece mağdurların 'demokrat' olmasından öğreniyorum. Kim olursa olsun bir lidere kapılanılmasından, her tür tekadamdan öğreniyorum. Bu kapılanma yüzünden gözleri kapananlardan öğreniyorum.

Sansürün bu ülkenin iliklerine kadar işlemiş olmasından öğreniyorum. Eleştirinin düşmanlık sayılmasından öğreniyorum.

Sadece sandığa kilitlenip onu kutsal sayıp, sadece sandıktan istediğimiz partiyi çıkarmakla sorunlarımızın çözüleceğini sanmaktan öğreniyorum.

Böylelikle gündelik sorunlarda ve ilişkilerde bu cinai durumu, bu katliam ortamını yeniden üretip beslemekten öğreniyorum.

Türkiye'nin dörtbir yanında konuştuğum her insanın benim öğrendiğim şeylerden öğrendiğini söylemesine rağmen öğrendiğimiz şeylerin zırnık kadar zede almamasından ve hükmünü sürdürmesinden öğreniyorum.

Bu erkek tafрасından öğreniyorum.

Daha fazla saymayayım. Bu Türkiye, bu kültür Türkiye'nin insanları için de tehlikeli ve

tehdit, dünya için de. Rejim tehlikede değil, rejim tehlikeli. Türkiye tehlikede değil, Türkiye tehlikeli. Bu Türkiye'den öğreniyorum. Bu Türkiye'den öğrenmeyenlerden de öğreniyorum.

Ancak öğrenirsek kurtulabiliriz. Öğrenmiyorsak bu lağım çukuruna müstehakız.

Kaynak: diken.com.tr